

Δ. Νικοντέμι. «Τὸ Κουρέλι». — Εἰς τῆς Κυβέλης ἐδόθη τὴν Δευτέραν μιὰ τριπρακτὸς Ἰταλικὴ κομεντί, τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Δ. Νικοντέμι μὲ τὸν τίτλον τὸ «Κουρέλι». Τὸ ἔργον ὑπερήρσεν, τὸ ἐκλεκτὸν καὶ πυκνὸν ἀκροατήριον ἐχειροκρότησεν ἐπανειλημμένως καὶ τὸ «Κουρέλι» ἐκράτησε τὸ πρόγραμμα ὀλόκληρον τὴν ἐβδομάδα. Ἡ ὑπόθεσις ἀπλῆ ἐξελισσεται εἰς τρεῖς πράξεις μὲ χαριτωμένον διάλογον καὶ σφικτοδεμένην πλοκὴν, προδίδουσαν τελειαν γνῶσιν καὶ μελέτην τῆς σκηνῆς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Τίποτε τὸ περιττὸν, τὸ βεβιασμένον, τὸ ἐξεζητημένον. Διάλογοι ὁμαλοὶ ρέουν ἐπάνω εἰς τὴν σκηνὴν βαλμένοι τεχνικὰ εἰς τὴν θέσιν τους.

Ἐνα κοριτσάκι παντέρημο στὸ δρόμον, ἓνα «κουρέλι» ἀλλὰ χαριτωμένο ἔξυπνο καὶ ὠραῖο σὰν ἄγγελος ποῦ περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἠθικὸν βόρβορον τῶν δρόμων μιᾶς μεγαλοπόλεως χωρὶς νὰ σπιλωθῇ σωματικῶς ἢ ψυχικῶς, εὕρισκει, ἀρκετὰ ἐγκαίρως, κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν, τὸν ἄνθρωπον ποῦ εἶναι προωρισμένος νὰ τὴν στεγᾷ, νὰ τὴν προστατεύσῃ καὶ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ ἐπὶ τέλος. Καὶ ἐκεῖνη, ποῦ τὸν ἔχει ἀπὸ καιρὸν κλεισμένον μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ὀλόκληρον, μόλις τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατορθώνει νὰ διαισθανθῇ τί ἦτο ἓνα περίεργον «ντάπα - ντάπα», ποῦ τῆς συνεκλόνιζε τὴν μικρὴ τῆς καρδιά σὲ κάθε κύτταγμά του.

Ἡ κ. Κυβέλη ὡς «Κουρέλι» ἐδημιούργησεν ἀκόμη ἓνα κοριτσίστικο τρελλὸ καὶ τσακπίνικο ρόλο.

Πολὺ ἄμεμπτο ἐπίσης τὸ παίξιμο τῶν κυριῶν Ζαφειροπούλου καὶ Παρασκευοπούλου καὶ τοῦ κ. Π. Γαβριηλίδη.